Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-237 d.d. 12 juni 2014
(prof.mr. M.L. Hendrikse, voorzitter en mevrouw mr. F. Faes, secretaris)

Samenvatting

Op de betaalrekening van Consument is een bedrag bijgeschreven. De houder van de rekening waarvan het overgeboekte bedrag afkomstig was, heeft geen toestemming gegeven voor de overboeking. Dit bedrag is opgenomen van de betaalrekening van Consument met gebruikmaking van zijn bankpas en de juiste pincode. Naar aanleiding hiervan heeft de bank de persoonsgegevens van Consument in het (interne) incidentenregister en het externe verwijzingsregister opgenomen en de bancaire relatie met Consument beëindigd. Op basis van de omstandigheden in het onderhavige geval acht de Commissie opname van de persoonsgegevens van Consument in beide registers gerechtvaardigd. De bank heeft toegezegd de duur van de opname wegens de leeftijd van Consument te beperken tot vier jaar. Ook is er sprake van ongerechtvaardigde verrijking en grove nalatigheid ten aanzien van het gebruik van de pincode en de bankpas. De vorderingen van Consument worden gedeeltelijk toegewezen.

Consument,

tegen

de naamloze vennootschap ING Bank N.V., gevestigd te Amsterdam, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting van Consument, ontvangen op 8 juli 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument;
- de dupliek van Aangeslotene.

2. Overwegingen

De Commissie heeft het volgende vastgesteld.
Tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening heeft niet tot oplossing van het geschil geleid.
Beide partijen zullen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden.
Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 22 mei 2014 en zijn aldaar verschenen.

3. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten:

3.1. Op 16 juni 2012 is een totaalbedrag van € 2.512,35 bijgeschreven op de door Consument bij Aangeslotene aangehouden jongerenrekening. De houder van de rekening waarvan het overgeboekte bedrag afkomstig was, heeft geen toestemming gegeven voor die overboeking. Uit het dossier blijkt dat op 16 juni 2012 om 13:48 uur en 13:49 uur via twee geldautomaten een totaalbedrag van € 500,- is opgenomen van de jongerenrekening, een en ander met behulp van de bij de jongerenrekening van Consument behorende bankpas en correcte ingetoetste pincode. Daarnaast is op 16 juni 2012 tussen 13:53 en 13:55 uur met gebruikmaking van de bankpas en pincode van Consument een tweetal betalingen van in totaal € 1.749,- gedaan via een betaalautomaat. Daarnaast is met de bankpas en de pincode van Consument op 16 juni 2012 een bedrag van € 250,- via een chipknip-automaat opgenomen.

3.2. Consument heeft zijn bankpas op 13 juni 2012 voor het laatst in zijn bezit gehad. Op 18 juni 2012 heeft (de moeder van) Consument bij Aangeslotene gemeld dat hij zijn bankpas miste. Ook is aangifte van vermissing gedaan bij de politie.

3.3. Uit onderzoek van Aangeslotene is gebleken dat de gebeurtenissen omtrent de jongerenrekening van Consument niet op zich zelf stonden maar onderdeel waren van een grote fraudezaak. Aangeslotene heeft uit eigen beweging de bankpas van Consument op 16 juni 2012 geblokkeerd.

3.4. Aangeslotene heeft de gedupeerde rekeninghouder schadeloos gesteld. Aangeslotene heeft een bedrag van € 18,77 kunnen veiligstellen. In verband met de schadeloosstelling vordert Aangeslotene nog een bedrag van € 2.493,58 van Consument (exclusief rente en incassokosten). Omdat Consument de begunstigde is geweest van de frauduleuze overboeking heeft Aangeslotene de bancaire relatie met Consument opgezegd en zijn persoonsgegevens voor een periode van acht jaar opgenomen in het (interne) Incidentenregister met het daaraan gekoppelde Externe Verwijzingsregister (hierna: het EVR).

3.5. Aangeslotene heeft de bepalingen van het Protocol 'Incidentenwaarschuwingssysteem financiële instellingen' van 3 maart 2011 (hierna: het Protocol) onderschreven en is op grond daarvan gerechtigd om onder bepaalde voorwaarden gegevens van haar cliënten vast te leggen in het daarbij behorende Incidentenregister en EVR. Het Protocol bevat onder meer de volgende bepalingen:

Artikel 2 Begripsbepaling

[…]

Incident	*een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een Financiële Instelling, de Financiële Instelling zelf of de financiële sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.*
Incidentenregister	*de gegevensverzameling(en) van de Deelnemer, waarin gegevens zijn vastgelegd voor het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend*

op een (mogelijk) Incident;

3.1 Incidentenregister en Extern Verwijzingsregister

3.1.1 Iedere Deelnemer heeft een Incidentenregister, waarin door de betreffende Deelnemer gegevens van (rechts)personen worden vastgelegd ten behoeve van het in artikel 4.1.1 Protocol genoemde doel, naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) Incident. Dit Incidentenregister is door de betreffende Deelnemer gemeld bij het CBP. Onder verantwoordelijkheid van de Deelnemer treedt Veiligheidszaken op als (sub)beheerder van het Incidentenregister.

3.1.2 Aan het Incidentenregister is het Extern Verwijzingsregister gekoppeld. Dit Extern Verwijzingsregister is raadpleegbaar door de Deelnemers, alsmede de Organisatie van de Deelnemers via een Verwijzingsapplicatie en bevat uitsluitend Verwijzingsgegevens die onder strikte voorwaarden conform artikel 5.2 Protocol door de Deelnemers mogen worden opgenomen.

4.1 Doel Incidentenregister

4.1.1 Met het oog op het kunnen deelnemen aan het Waarschuwingssysteem is iedere Deelnemer gehouden volgende doelstelling voor het vastleggen van gegevens in het Incidentenregister te hanteren:
"Het geheel aan verwerkingen ten aanzien van het Incidentenregister heeft tot doel het ondersteunen van activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector, daaronder mede begrepen (het geheel van) activiteiten die gericht zijn:

- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van gedragingen die kunnen leiden tot benadeling van de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, van de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, van de financiële instelling zelf, alsmede van haar cliënten en medewerkers;*
- *op het onderkennen, voorkomen, onderzoeken en bestrijden van oneigenlijk gebruik van producten, diensten en voorzieningen en/of (pogingen) tot strafbare of laakbare gedragingen en/of overtreding van (wettelijke) voorschriften, gericht tegen de branche waar de financiële instelling deel van uitmaakt, de economische eenheid (groep) waartoe de financiële instelling behoort, de financiële instelling zelf, alsmede haar cliënten en medewerkers;*
- *op het gebruik van en de deelname aan waarschuwingssystemen."*

5.2 Vastlegging van gegevens in het Extern Verwijzingsregister

5.2.1 De Deelnemer dient de Verwijzingsgegevens van (rechts)personen die aan de hierna onder a en b vermelde criteria voldoen en na toepassing van het onder c genoemde proportionaliteitsbeginsel op te nemen in het Extern Verwijzingsregister.

a) De gedraging(en) van de (rechts)persoon vormden, vormen of kunnen een bedreiging vormen voor (I) de (financiële) belangen van cliënten en/of medewerkers van een Financiële instelling, alsmede de (Organisatie van de) Financiële instelling(en) zelf of (II) de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector.

b) In voldoende mate staat vast dat de betreffende (rechts)persoon betrokken is bij de onder a bedoelde gedraging(en). Deze vaststelling betekent dat van strafbare feiten in principe aangifte of klachte wordt gedaan bij een opsporingsambtenaar.

c)Het proportionaliteitsbeginsel wordt in acht genomen. Dit houdt in dat Veiligheidszaken vaststelt, dat het belang van opname in het Externe Verwijzingsregister prevaleert boven de mogelijk nadelige gevolgen voor de Betrokkene als gevolg van opname van zijn Persoonsgegevens in het Extern Verwijzingsregister.

3.6. Op de rechtsverhouding tussen Consument en Aangeslotene zijn de Algemene Bankvoorwaarden, de Voorwaarden Betaalrekening (hierna: VB) en de Voorwaarden gebruik Betaalpassen en Creditcards (hierna: VgBC) van toepassing. In de VB en de VgBC staat – voor zover hier relevant – het volgende vermeld:

<u>VB</u>

79 Verlies, diefstal en misbruik

79.1 Als u uw Betaalinstrument verliest of als het wordt gestolen of als u deze niet goed hebt beveiligd, kan iemand anders er gebruik van maken. Als dat gebeurt vóórdat u het verlies of de diefstal bij ons meldt, is maximaal € 150 van de schade voor uw eigen rekening.
79.2 Bij misbruik van cheques is de schade voor uw rekening en betaalt de ING u niets terug.
79.3 De ING betaalt niets terug als er van uw kant sprake is van fraude, opzet of grove nalatigheid. U heeft dan niet aan de verplichtingen voldaan die horen bij het gebruik van uw betaalinstrument.
79.4 Als u toerekenbaar tekortschiet in het melden van verlies, diefstal of misbruik van uw betaalinstrument direct nadat u het ontdekt of had behoren te ontdekken, is er sprake van grove nalatigheid. U bent dan volledig aansprakelijk voor de schade die is ontstaan in de periode tussen het moment dat u had behoren te melden en het moment van melding.

VgBC

10 Blokkeren
10.1 Als u vermoedt dat de veiligheid van uw betaalkaart of pincode niet meer zeker is, meld dat dan onmiddellijk aan de ING.
Dat moet in ieder geval in deze situaties:
- *U hebt uw betaalkaart verloren of uw betaalkaart is gestolen.*
- *U hebt uw betaalkaart niet teruggekregen nadat u heeft betaald of geld heeft opgenomen*
- *U weet niet waar uw betaalkaart is.*
- *U ziet, bijvoorbeeld op uw afschrift, het overzicht van uw creditcard of op Mijn ING, dat er betalingen zijn gedaan met uw betaalkaart die u niet zelf heeft gedaan.*
- *U weet of vermoedt dat iemand anders uw pincode kent of heeft gezien.*

10.2 Na uw melding blokkeren wij uw betaalkaart
10.3 Uw oude betaalkaart mag u niet meer gebruiken. U blijft wel aansprakelijk voor de betalingen die u met de oude betaalkaart heeft gedaan.
10.4 Wij mogen bedrijven die uw betaalkaart accepteren verzoeken om uw oude, ongeldig gemaakte betaalkaart in te nemen.
23 Aansprakelijkheid van uzelf
23.1 Als u zich niet houdt aan deze productvoorwaarden, bent u aansprakelijk jegens de ING.
23.2. U bent hoofdelijk aansprakelijk jegens de ING als de houder van de extra creditcard of uw gemachtigde die over een betaalpas beschikt, zich niet aan deze productvoorwaarden houdt. Dat betekent bijvoorbeeld dat u moet betalen als de gemachtigde zich niet aan de voorwaarden houdt.
23.3 De gemachtigde die over een betaalpas beschikt en de houder van de extra creditcard is naast uzelf aansprakelijk jegens de ING als hij of zij zich niet aan de productvoorwaarden houdt.

4. De vordering en grondslagen

4.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot:
(i) intrekking van de vordering die Aangeslotene op Consument heeft ten bedrag van 2.493,58;
(ii) verwijdering van de persoonsgegevens van Consument uit het Incidentenregister en het EVR; en
(iii) vergoeding van de voor behandeling van dit geschil betaalde eigen bijdrage en de kosten voor rechtsbijstand op basis van het liquidatietarief.

4.2. Deze vordering steunt op de volgende grondslagen:
- Consument ontkent betrokken te zijn geweest bij de frauduleuze handelingen die hebben plaatsgevonden met zijn jongerenrekening, bankpas en pincode. Hij is zelf het slachtoffer van diefstal worden. Er is sprake geweest van skimming.
- een beroep door Aangeslotene op het bepaalde in artikel 6:212 en/of 6:203 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: het BW) gaat niet op; en

- er bestaat geen grond om Consument op te nemen in het Incidentenregister en het EVR.

4.3. Op de stellingen die Aangeslotene aan haar verweer ten grondslag legt, wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

5. Beoordeling

5.1. De Commissie dient te beoordelen of Aangeslotene gehouden is de vordering die zij op Consument heeft in te trekken alsmede of voldaan is aan de criteria voor opname van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR. De Commissie zal deze punten hieronder afzonderlijk bespreken.

Vordering van Aangeslotene

5.2. De Commissie stelt vast dat door de betaling op de jongerenrekening van Consument het vermogen van Consument op 16 juni 2012 verrijkt is met een totaalbedrag van € 2.512,35. Daarnaast staat vast dat een bedrag van in totaal € 2.499,- op diezelfde dag door middel van diverse transacties met behulp van de bankpas en pincode van Consument van de betaalrekening van Consument is opgenomen. Aangeslotene heeft een bedrag van € 18,77 kunnen veiligstellen; Aangeslotene heeft derhalve (nog) een vordering van € 2.493,58 op Consument.

5.3. Aangeslotene stelt zich op het standpunt dat zij een vordering uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking ex artikel 6:212 BW op Consument heeft; zij stelt verarmd te zijn omdat zij aan de benadeelde het bedrag van € 2.512,35 heeft vergoed (na veiligstelling van € 18,77 resteert een vordering van € 2.493,58). Consument vordert dat Aangeslotene deze vordering intrekt.

5.4. De Commissie overweegt als volgt. Het vermogen van Consument is op 16 juni 2012 vergroot met een totaalbedrag van € 2.512,35 doordat dit bedrag op zijn jongerenrekening is bijgeschreven. Op dat moment heeft Consument een vordering op Aangeslotene verkregen. Dit betekent dat Consument eind juni 2012 is verrijkt met een bedrag van € 2.512,35. Consument heeft onvoldoende aannemelijk gemaakt dat dit bedrag niet tot zijn beschikking is gekomen. Gelet op het feit dat dit bedrag op zijn jongerenrekening was gezet, was het aan hem om aannemelijk te maken dat hij daarvan geen profijt heeft gehad. Nu het bedrag met behulp van zijn bankpas en pincode is opgenomen, is Consument daarin niet geslaagd. Vergelijk Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219.

5.5. Voorts is onvoldoende betwist dat sprake is van een verarming aan de zijde van Aangeslotene. Aangeslotene heeft als gevolg van de frauduleuze overboeking een bedrag van € 2.512,35 aan de gedupeerde rekeninghouder vergoed. Hierdoor is Aangeslotene verarmd. Na veiligstelling van € 18,77 bedraagt de verarming van Aangeslotene nog € 2.493,58. Er bestaat voldoende causaal verband tussen de verrijking van Consument en de verarming van Aangeslotene. Vergelijk Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219.

5.6. Voorts is de verrijking ongerechtvaardigd. De overboeking van € 2.512,35 is het gevolg van fraude. De gedupeerde rekeninghouder heeft immers geen toestemming gegeven voor het overboeken van dit bedrag. Daarnaast heeft Consument niet

gesteld dat hij een gerechtvaardigde aanspraak op het overgeboekte bedrag kon maken. Voor de verrijking is dus geen redelijke grond aanwezig. Consument heeft de stelling van Aangeslotene op dit punt onvoldoende weersproken. De Commissie concludeert derhalve dat in dit geval sprake is van een vordering van Aangeslotene op Consument uit hoofde van ongerechtvaardigde verrijking ex artikel 6:212 BW. Vergelijk Hof Amsterdam 17 mei 2011, ECLI:NL:GHAMS:2011:BQ6852 en Geschillencommissie Kifid 2012/87 en 2012/219. De vordering van Consument is derhalve niet toewijsbaar.

5.7. De Commissie stelt voorts vast dat Consument heeft gesteld zelf slachtoffer te zijn geworden van (bankpas)fraude en diefstal. Consument meent recht te hebben op vergoeding van de door hem ten gevolge van de fraude/diefstal geleden schade. Dienaangaande overweegt de Commissie dat een vergoedingsplicht (voor Aangeslotene) in geval van fraude is opgenomen in de van toepassing zijnde algemene voorwaarden. Aangeslotene stelt zich evenwel op het standpunt dat in deze zaak sprake is van grove nalatigheid in de zin van artikel 79.3 VB, met als gevolg dat er voor Aangeslotene in het geheel geen schadevergoedingsplicht is en dat Consument op grond van artikel 23.1 VgBC wegens niet naleven van de productvoorwaarden aansprakelijk is jegens Aangeslotene.

5.8. Op grond van artikel 10 VgBC rust op Consument de verplichting om, wanneer de bankpas is verloren of gestolen of Consument niet weet waar de bankpas is, dit onmiddellijk aan Aangeslotene te melden. Consument heeft op 13 juni 2012 zijn bankpas voor het laatst in zijn bezit gehad, maar heeft pas op 18 juni 2012 de vermissing bij Aangeslotene gemeld. Het feit dat Consument niet aan de in artikel 10 VgBC genoemde verplichting heeft voldaan, is een omstandigheid die voor zijn rekening en risico dient te komen. Wanneer Consument op 13 juni 2012 zijn bankpas had laten blokkeren, hadden onbevoegde opnames/betalingen mogelijk voorkomen kunnen worden.

5.9. Voorts heeft Consument ter zitting verklaard dat hij een briefje met daarop de pincode bij zijn bankpas bewaarde. Aangeslotene heeft hierop gezegd dat het op grond van haar algemene voorwaarden niet is toegestaan om een eventuele aantekening van pincode op of bij de bankpas te bewaren.

5.10. Nu Consument de vermissing van zijn bankpas niet tijdig heeft gemeld en een aantekening van zijn pincode bij zijn bankpas heeft, concludeert de Commissie dat Consument zich niet aan de productvoorwaarden heeft gehouden. Dit heeft tot gevolg dat Consument op grond van artikel 23.1 VgBC aansprakelijk is jegens Aangeslotene voor de schade als gevolg van de onbevoegde opnames/betalingen met de bankpas van Consument.

5.11. Verder betoogt Consument dat sprake moet zijn geweest van skimming. Zijn pasgegevens moeten gekopieerd zijn waardoor iemand in staat is geweest om zonder zijn toestemming geld van zijn rekening op te nemen. Aangeslotene stelt hier tegenover dat skimming uitgesloten is omdat een aantal van de betwiste transacties heeft plaatsgevonden bij haar geldautomaten. Vanaf november 2009 is een opname bij haar geldautomaten alleen mogelijk via de zogenaamde EMV-chip die op de betaalpas zit bevestigd. Volgens Aangeslotene is het onmogelijk om deze chip te kopiëren.

Daarom moeten de onbevoegde transacties met de werkelijke betaalpas van Consument zijn verricht, hetgeen ook uit haar onderzoek is gebleken.

5.12. De Commissie overweegt het volgende. Aangeslotene heeft duidelijk gemaakt dat het in juni 2012 – ten tijde van de onbevoegde opnames – in haar systeem onmogelijk was om zonder gebruikmaking van de EMV-chip geld op te nemen bij haar geldautomaten. Nu het een ander niet door Consument is ontzenuwd, moet het ervoor worden gehouden dat, nu de EMV-chip niet gekopieerd kan worden, bij de onbevoegde opnames de originele bankpas van Consument met bijbehorende pincode is gebruikt. Vergelijk Geschillencommissie Kifid 2013/70. Naar het oordeel van de Commissie is derhalve niet vast komen te staan dat sprake is geweest van skimming. Dit leidt ertoe dat de betwiste transacties voor rekening en risico van Consument dienen te blijven.

5.13. Gelet op het bovenstaande ziet de Commissie geen juridische grondslag voor de vordering van Consument.

Opname in het Incidentenregister en het EVR

5.14. Het Protocol geeft onder meer criteria voor de verwerking van persoonsgegevens in het Incidentenregister en het EVR. Aangeslotene heeft zich verplicht bij de verwerking van persoonsgegevens in het kader van deze registers te handelen conform het Protocol.

5.15. Volgens het Protocol wordt onder Incidentenregister verstaan de gegevensverzameling(en) van de deelnemer (in casu Aangeslotene), waarin − voor het doel van ondersteuning van, kort gezegd, activiteiten gericht op het waarborgen van de veiligheid en de integriteit van de financiële sector − gegevens zijn vastgelegd naar aanleiding van of betrekking hebbend op een (mogelijk) incident. Onder incident wordt verstaan een gebeurtenis die als gevolg heeft, zou kunnen hebben of heeft gehad dat de belangen, integriteit of veiligheid van de cliënten of medewerkers van een financiële instelling, de financiële instelling zelf of de sector als geheel in het geding zijn of kunnen zijn, zoals het falsificeren van nota's, identiteitsfraude, skimming, verduistering in dienstbetrekking, phishing en opzettelijke misleiding.

5.16. Het Incidentenregister omvat een Extern Verwijzingsregister (EVR), waarin uitsluitend verwijzingsgegevens met betrekking tot (rechts)personen zijn opgenomen. Het EVR is raadpleegbaar door de deelnemers aan het Protocol. Persoonsgegevens worden opgenomen in het EVR indien is voldaan aan de in artikel 5.2.1 Protocol vermelde criteria.

5.17. Ten aanzien van de opname van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister heeft Aangeslotene gesteld dat zij gelet op frauduleuze bijschrijving op de rekening van Consument en de omstandigheden waaronder die bijschrijvingen hebben plaatsgevonden gegronde redenen heeft om Consument op te nemen in het register. Wegens het belang van Aangeslotene bij het handhaven van de integriteit van het financiële stelsel en het voorkomen en bestrijden van fraude acht zij opname in het register noodzakelijk.

5.18. Hoewel Consument ontkent betrokken te zijn geweest bij de frauduleuze handelingen die hebben plaatsgevonden met zijn rekening, bankpas en pincode, staat tussen partijen niet ter discussie dat de overschrijving van € 2.512,35 van de rekening

van de benadeelde naar de rekening van Consument heeft plaatsgevonden zonder toestemming van de benadeelde. Consument is begunstigde geworden van een overboeking op zijn rekening zonder toestemming van benadeelde. Er zijn vervolgens diezelfde dag transacties verricht met behulp van de bankpas van Consument en de bijbehorende pincode.

5.19. Naar het oordeel van de Commissie staat voldoende vast dat de rekening van Consument is gebruikt voor een frauduleuze transactie en dat een gedeelte van het door die transactie op zijn rekening gestorte bedrag vervolgens is opgenomen met gebruikmaking van zijn bankpas en pincode.

5.20. De Commissie is van oordeel dat op basis van het voorgaande sprake is van een redelijk vermoeden dat sprake is van een oneigenlijk gebruik van de rekening (zie Geschillencommissie Kifid 2014/090). Het is naar het oordeel van de Commissie voldoende aannemelijk dat voormelde gebeurtenissen het "*gevolg [...] zou kunnen hebben [...] dat de belangen, integriteit of veiligheid van [...] de Financiële Instelling zelf […] in het geding [kan] zijn, […]*", zodat naar het oordeel van de Commissie aan de definitie van een 'incident' als bedoeld in artikel 2 Protocol is voldaan, hetgeen opname van de persoonsgegevens van Consument in het (interne) Incidentenregister blijkens artikel 3.1.1 jo. 4.1.1 van het Protocol rechtvaardigt.

5.21. Ten aanzien van de opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR is de Commissie van oordeel dat gezien de verstrekkende gevolgen van een opname in het EVR hoge eisen dienen te worden gesteld aan de grond(en) van Aangeslotene voor opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR (zie Geschillencommissie Kifid 2013/74; 2011/349 en Gerechtshof Amsterdam 12 januari 2006, ECLI:NL:GHAMS:2006:AV8245). Op grond van het voorgaande bestaat naar het oordeel van de Commissie eveneens een gerechtvaardigd belang bij opname van de persoonsgegevens van Consument in het EVR. De uiteengezette omstandigheden vormen een bedreiging voor financiële instellingen en Aangeslotene in het bijzonder, alsmede de continuïteit en/of de integriteit van de financiële sector als bedoeld in artikel 5.2.1 sub a Protocol. De Commissie is van oordeel dat in voldoende mate vaststaat dat Consument betrokken is bij een onder artikel 5.2.1 sub a Protocol bedoelde gedraging, hetgeen betekent dat in principe aangifte zou kunnen worden gedaan bij een opsporingsambtenaar, waarmee tevens voldaan is aan de in artikel 5.2.1. sub b Protocol gestelde eis.

5.22. Voorts dient op grond van artikel 5.2.1 onder c van het protocol het proportionaliteitsbeginsel in acht te worden genomen. De Commissie is van oordeel dat bij de afweging van de belangen van partijen, het belang van Aangeslotene dient te prevaleren nu zij voldoende ernstige bezwaren heeft aangevoerd om handhaving van de persoonsgegevens van Consument in het EVR te rechtvaardigen. Consument heeft niet althans onvoldoende gesteld dan wel is anderszins gebleken dat hij disproportioneel wordt geraakt in zijn belangen door opname van zijn gegevens in het EVR. Vaststaat immers dat Aangeslotene is benadeeld door handelingen die zijn verricht met gebruikmaking van de jongerenrekening, bankpas en pincode van Consument. In hoeverre Consument een actief aandeel heeft gehad in deze handelingen kan in het kader van deze procedure buiten beschouwing worden

gelaten. De Commissie neemt daarbij in aanmerking dat Consument over een betaalrekening bij een andere bank beschikt. De door de gemachtigde van Consument ter zitting aangevoerde bijzondere omstandigheden gelegen in de geestelijke beperkingen van Consument kunnen niet tot een ander oordeel leiden. Hoewel de Commissie begrijpt dat deze omstandigheden nadelig uitpakken voor Consument, kunnen deze omstandigheden niet op Aangeslotene worden afgewenteld.

5.23. Resumerend is de Commissie van oordeel dat Aangeslotene heeft mogen overgaan tot het opnemen van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR.

5.24. Ten aanzien van de duur van de opname van de persoonsgegevens van Consument merkt de Commissie het volgende op. Ter zitting is ter sprake gekomen dat Consument ten tijde van de in juni 2012 plaatsgevonden feiten 14 jaar oud was. Aangeslotene heeft ter zitting toegezegd, gelet op de destijds jeugdige leeftijd van Consument, de registratie in het Incidentenregister en het EVR van acht jaar naar vier jaar terug te brengen. Nu Aangeslotene uitdrukkelijk heeft erkend de registratie in de genoemde registers tot vier jaar te beperken, wordt de vordering van Consument gedeeltelijk toegewezen.

Overige

5.25. De door Consument gevorderde kosten van juridische bijstand komen, nu hij gedeeltelijk in het gelijk is gesteld, op grond van artikel 40.9 van het reglement van de Commissie voor vergoeding in aanmerking. De Commissie zal deze met overeenkomstige toepassing van het liquidatietarief kantonzaken begroten op € 450,-. Nu Consument ten dele in het gelijk wordt gesteld, dient Aangeslotene tevens de door Consument in verband met de behandeling van het geschil gemaakte kosten van € 50,- te vergoeden.

5.26. Alle overige door partijen ingebrachte stellingen en argumenten kunnen niet tot een ander oordeel leiden en zullen onbesproken blijven.

6. Beslissing

De Commissie stelt bij bindend advies vast dat Aangeslotene binnen een termijn van vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd zorg dient te dragen voor een correctie van de registratie van de persoonsgegevens van Consument in het Incidentenregister en het EVR zoals genoemd in 5.24. Daarnaast dient Aangeslotene binnen vier weken na de dag waarop een afschrift van deze beslissing aan partijen is verstuurd, aan Consument een bedrag te vergoeden van € 450,- ten aanzien van de proceskostenvergoeding en met vergoeding aan de Consument van diens eigen bijdrage aan de behandeling van deze klacht, zijnde € 50,-. Al het overige wordt afgewezen.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan.